

Dokument ze zasedání

A8-0114/2017

29.3.2017

ZPRÁVA

o výroční zprávě za rok 2014 o subsidiaritě a proporcionalitě
(2015/2283(INI))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodaj: Sajjad Karim

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	10
STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI.....	12
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	16
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	17

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě za rok 2014 o subsidiaritě a proporcionalitě (2015/2283(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 16. prosince 2003 a na nejnovější znění, interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016,
- s ohledem na Protokol č. 1 ke Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU) o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii,
- s ohledem na Protokol č. 2 ke Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU) o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality,
- ohledem na praktická ujednání dohodnutá dne 22. července 2011 mezi příslušnými službami Evropského parlamentu a Radou v souvislosti s prováděním čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) v případě dohod v prvním čtení,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. dubna 2016 o výročních zprávách o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2012 a 2013¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2014 o účelnosti právních předpisů Evropské unie a subsidiaritě a proporcionalitě – 19. zpráva o zdokonalení tvorby právních předpisů za rok 2011²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2012 o 18. zprávě o zlepšení právních předpisů – používání zásad subsidiarity a proporcionality (2010)³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. září 2011 o zlepšování právní úpravy, subsidiaritě a proporcionalitě a inteligentní regulaci⁴,
- s ohledem na dohodu o spolupráci podepsanou dne 5. února 2014 mezi Parlamentem a Výborem regionů,
- s ohledem na výroční zprávu Komise za rok 2014 o subsidiaritě a proporcionalitě (COM(2015)0315),
- s ohledem na výroční zprávu Výboru regionů o subsidiaritě za rok 2014,
- s ohledem na pololetní zprávy konference COSAC o vývoji postupů a praxe Evropské unie v oblasti parlamentní kontroly ze dnů 19. června 2014, 14. listopadu 2014, 6. května 2015 a 4. listopadu 2015,

¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0103.

² Přijaté texty, P7_TA(2014)0061.

³ Úř. věst. C 353 E, 3.12. 2013, s. 117.

⁴ Úř. věst. C 51 E, 22. 2. 2013, s. 87.

- s ohledem na články 52 a 132 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro ústavní záležitosti (A8 -0114/2017),
- A. vzhledem k tomu, že v roce 2014 Komise obdržela 21 odůvodněných stanovisek vztahujících se k 15 návrhům Komise; vzhledem k tomu, že celkem bylo obdrženo 506 podání, a to včetně podání v rámci politického dialogu;
 - B. vzhledem k tomu, že v roce 2014 tři vnitrostátní parlamentní komory (dánský Folketing, nizozemská Tweede Kamer a House of Lords Spojeného království) předložily zprávy s podrobnými návrhy týkajícími se možnosti posílení úlohy vnitrostátních parlamentů v rozhodovacím procesu;
 - C. vzhledem k tomu, že v dohodě o spolupráci uzavřené mezi Evropským parlamentem a Výborem regionů a podepsané dne 5. února 2014 se oba orgány zavázaly ke zvýšení legitimacy Evropské unie;
 - D. vzhledem k tomu, že dne 19. května 2015 přijala Komise soubor opatření v rámci zlepšování právní úpravy s novými pokyny pro zlepšování právní úpravy, včetně aktualizovaných pokynů k posuzování subsidiarity a proporcionality v rámci posouzení dopadů nových iniciativ;
 - E. vzhledem k tomu, že v roce 2014 provedlo oddělení Evropského parlamentu pro posuzování dopadů 31 prvotních vyhodnocení, dvě podrobná vyhodnocení a tři alternativní nebo doplňující posouzení dopadů k posouzením dopadů, které vypracovala Komise, a jedno posouzení dopadů pozměňovacích návrhů;
 - F. vzhledem k tomu, že přenesené pravomoci jsou v právních předpisech Unie svěřovány v případech, kdy je nutná flexibilita a efektivita, a nemohou být svěřovány řádným legislativním postupem; vzhledem k tomu, že přijímání pravidel zásadních pro dotčenou oblast je vyhrazeno zákonodárcům;
 - G. vzhledem k tomu, že subsidiarita a proporcionalita představují klíčové aspekty v kontextu zpětného hodnocení toho, zda opatření EU skutečně přinášejí očekávané výsledky, pokud jde o účinnost, účelnost, soudržnost, relevanci a přidanou hodnotu EU;
 1. vítá pokračující zohledňování zásad subsidiarity a proporcionality, které jsou v souladu se Smlouvami a pro Evropskou unii klíčovými zásadami, jakmile se rozhodne konat, a měly by být považovány za nedílnou součást procesu přijímání politických rozhodnutí EU; připomíná, že v souvislosti s jakoukoli novou legislativní iniciativou ukládá Smlouva Komisi povinnost přezkoumat, zda smí EU konat a zda je tento krok odůvodněn subsidiaritou a proporcionalitou, a že každou iniciativu doprovází vysvětlující prohlášení uvádějící mimo jiné, jak se těmito zásadami řídí;
 2. zdůrazňuje, že provádění kontrol subsidiarity vnitrostátními parlamenty členských států je jedním z důležitých nástrojů ke snižování tzv. „demokratického deficitu“ i nástrojem spolupráce mezi evropskými a vnitrostátními orgány; podotýká, že vnitrostátní parlamenty mají důležitou úlohu při zajišťování toho, aby rozhodnutí byla přijímána na co nejúčinnější úrovni a co nejbližše občanům; zdůrazňuje, že k vydání právních aktů je

zapotřebí souhlasu převážné většiny v Radě složené z ministrů vlád všech členských států EU, kteří mají politickou odpovědnost vůči svým vnitrostátním parlamentům, a tudíž je zásada subsidiarity v plném rozsahu dodržována i tímto způsobem;

3. bere na vědomí podstatné snížení počtu odůvodněných stanovisek obdržených od vnitrostátních parlamentů v roce 2014; zdůrazňuje nicméně, že takové snížení může vyplývat ze sníženého počtu legislativních návrhů předložených Komisí; upozorňuje na skutečnost, že v roce 2014 u žádného návrhu Komise nebyl v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality zahájen postup udělení „žluté nebo oranžové karty“; připomíná, že v minulosti (jednou v roce 2012 a jednou v roce 2013) byl postup udělení „žluté karty“ dvakrát zahájen, což prokazuje, že tento systém funguje;
4. konstatuje, že v roce 2014 vydalo odůvodněné stanovisko pouze 15 parlamentních komor, což představuje asi 50% snížení účasti všech 41 komor ve srovnání s rokem 2013;
5. vítá skutečnost, že v roce 2014 hrály všechny orgány EU aktivní úlohu při zajišťování kontroly zásady subsidiarity a proporcionality podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii; vítá skutečnost, že byl posílen politický dialog mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty, a to i prostřednictvím různých návštěv členů Komise ve vnitrostátních parlamentech;
6. konstatuje však, že většinu stanovisek vnitrostátních parlamentů předložilo pouze několik vnitrostátních parlamentních komor; vybízí ostatní komory, aby se více zapojovaly do evropské diskuse;
7. bere na vědomí, že některé vnitrostátní parlamenty poukázaly na to, že v některých legislativních návrzích Komise je odůvodnění subsidiarity a proporcionality nedostatečné nebo dokonce chybí; vyzývá Komisi, aby zlepšila svá vysvětlující prohlášení tím, že vždy poskytne podrobnou, souhrnnou a věcně odůvodněnou analýzu svých návrhů z hlediska subsidiarity a proporcionality, což by pomohlo vnitrostátním parlamentům při provádění účinnějších přezkumů těchto návrhů;
8. konstatuje, že Výbor pro posuzování dopadů (IAB) uvedl, že přibližně 32 % posouzení dopadů, která v roce 2014 přezkoumal, obsahovalo neuspokojivou analýzu zásady subsidiarity nebo zásady proporcionality nebo obou; poukazuje na to, že tato míra je podobná číslům z předchozích let, a domnívá se tedy, že může být nezbytné přistoupit ke zlepšením;
9. v souvislosti s výše uvedeným konstatuje, že posuzování dopadu má jakožto nástroj na podporu rozhodování v legislativním procesu rozhodující význam, a zdůrazňuje, že je zapotřebí v tomto rámci náležitě zvažovat otázky týkající se zásad subsidiarity a proporcionality; vítá v této souvislosti soubor opatření ke zlepšení právní úpravy, který Komise přijala dne 19. května 2015 s cílem zaručit, aby právní předpisy EU lépe sloužily zájmům občanů, a který se mimo jiné zabývá obavami Výboru pro posuzování dopadů týkajícími se subsidiarity a proporcionality; vítá, že do něj Komise zařadila podrobnější vysvětlení toho, jak legislativní návrhy splňují právní povinnosti subsidiarity a proporcionality včetně analýz jejich dopadů; zdůrazňuje však, že tento soubor opatření ke zlepšení právní úpravy musí být využíván k vytváření spolehlivých

evropských právních předpisů v záležitostech, kde lze skutečného pokroku a přidané hodnoty nejlépe dosáhnout na evropské úrovni;

10. připomíná význam výročních zpráv o subsidiaritě a proporcionalitě, jež vypracovává Komise; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby předkládala podrobnější výroční zprávy o subsidiaritě a proporcionalitě včetně důkladnější analýzy zásady proporcionality;
11. vítá zprávy vypracované řadou vnitrostátních parlamentů, zejména dánským Folketingem, nizozemskou Tweede Kamer a House of Lords Spojeného království, které jsou cenným přínosem k debatě o úloze vnitrostátních parlamentů v rozhodovacím procesu EU, a bere na vědomí návrhy obsažené v těchto zprávách; podotýká, že obsahují představy, jak rozšířit oblast působnosti kontrolních mechanismů subsidiarity a navrhuje, aby se odůvodněná stanoviska týkala i souladu těchto návrhů se zásadou proporcionality; je však přesvědčen, že proveditelnost těchto návrhů vyžaduje pečlivé hodnocení a závisí na revizi Smluv a protokolů, které se k nim vztahují, protože ve stávajících Smlouvách se neodrážejí; vybízí další vnitrostátní parlamenty, aby se podělily o své názory na úlohu, kterou by vnitrostátní parlamenty měly hrát v rozhodovacím procesu EU; vítá zapojení vnitrostátních parlamentů do evropské diskuse a vybízí je, aby ještě více spolupracovaly navzájem i s Evropským parlamentem;
12. navrhuje, aby se při případném přezkumu Smluv a protokolů vztahujících se k těmto smlouvám zvážilo, zda by se odůvodněná stanoviska měla omezit pouze na zkoumání důvodů subsidiarity, nebo zda by rovněž měla zahrnovat posouzení z hlediska proporcionality, na vhodný počet reakcí vnitrostátních parlamentů požadovaný k zahájení postupu udělení „žluté nebo oranžové karty“ a na určení toho, jaký by měl být účinek, pokud by bylo dosaženo prahové hodnoty pro tyto postupy v souladu s čl. 7 odst. 2 protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality;
13. konstatuje, že několik vnitrostátních parlamentů v rámci konference COSAC vyjádřilo svůj zájem o zavedení „zelené karty“ jakožto nástroje v kontextu zlepšování politického dialogu; domnívá se, že by bylo třeba zvážit zavedení mechanismu „zelené karty“, který by vnitrostátním parlamentům umožňoval navrhnout Komisi ke zvážení určitou legislativní iniciativu; navrhuje v této souvislosti, že by se mohlo zvážit, jaký počet vnitrostátních parlamentů by byl třeba pro zahájení takového postupu, a jaký rozsah by měly jeho dopady; zdůrazňuje, že možné zavedení takového mechanismu by nemělo ohrožovat orgány EU ani řádný legislativní postup;
14. bere na vědomí požadavek některých vnitrostátních parlamentů, aby byla prodloužena osmítýdenní lhůta, kterou mají na vydání odůvodněného stanoviska podle článku 6 protokolu č. 2; v této souvislosti je přesvědčen, že je třeba zvážit otázku vhodné lhůty, v níž by měly vnitrostátní parlamenty vydat odůvodněná stanoviska, pokud by o ni požádaly z důvodů časové tísně založené na odůvodněných objektivních důvodech, jako jsou přírodní katastrofy a období recese, a to po dohodě vnitrostátních parlamentů s Komisí; je přesvědčen, že by toho mohlo být dosaženo v první fázi prostřednictvím politické dohody unijních orgánů a vnitrostátních parlamentů, aniž by vzniklo zpoždění při přijímání příslušných právních předpisů; zdůrazňuje, že taková lhůta by měla být výsledkem dosažení spravedlivé rovnováhy mezi právem vnitrostátních parlamentů na vznášení námitek z důvodů subsidiarity a účinnosti, s níž by měla Unie reagovat na žádosti svých občanů; podotýká v tomto ohledu, že vnitrostátní parlamenty mají

možnost se zapojit a zvážit otázku souladu se zásadou subsidiarity také před tím, než Komise předloží legislativní iniciativu, v rámci zelených a bílých knih nebo každoročního představení pracovního programu Komise; domnívá se, že od přijetí Lisabonské smlouvy se zapojení vnitrostátních parlamentů do záležitostí EU výrazně rozvinulo, mimo jiné i prostřednictvím pravidelných kontaktů s ostatními vnitrostátními parlamenty;

15. domnívá se, že pokud se členské státy dohodnou na prodloužení lhůty, kterou mají vnitrostátní parlamenty na vydání odůvodněného stanoviska podle článku 6 protokolu č. 2, mělo by to být zařazeno do příštího přezkumu Smlouvy; takováto prodloužená lhůta by pak rovněž mohla být stanovena v sekundárních právních předpisech;
16. připomíná, že vnitrostátní parlamenty mohou kdykoli Komisi formou stanoviska sdělit své výhrady ohledně subsidiarity v rámci postupu konzultace nebo politického dialogu;
17. vyzývá vnitrostátní parlamenty a Evropský parlament, aby vzájemně účinněji komunikovaly, což by mělo zahrnovat i rozvíjení neformálních kontaktů mezi poslanci Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů, pokud jde o konkrétní politické oblasti;
18. domnívá se, že je důležité podporovat vnitrostátní i regionální parlamenty prostřednictvím nástrojů umožňujících výměnu informací, jako je vytvoření platformy IT dostupné také občanům EU; zdůrazňuje, že zejména proto, že se počet odůvodněných stanovisek obdržených od vnitrostátních parlamentů v roce 2014 v poměru k počtu návrhů Komise nezměnil, by měl být vytvořen mechanismus pro zlepšení účasti vnitrostátních parlamentů v legislativním procesu EU, přičemž však musí být plně respektovány pravomoci jednotlivých orgánů a zásada subsidiarity;
19. vybízí k využívání meziparlamentní spolupráce za účelem posílení úlohy vnitrostátních parlamentů v legislativním procesu EU; zdůrazňuje význam lepšího využívání meziparlamentních nástrojů, jež mají vnitrostátní parlamenty k dispozici, jako je COSAC, meziparlamentní setkání pořádaná Evropským parlamentem a meziparlamentní konference pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
20. domnívá se, že je důležité posílit povědomí vnitrostátních parlamentů ohledně zvláštní úlohy, kterou sehrávají při evropském rozhodování, a více podporovat využívání platformy pro meziparlamentní výměnu informací (IPEX), která usnadňuje výměnu informací; připomíná, že veřejné konzultace, které pravidelně pořádá Komise, by mohly být zdrojem informací, ale poslanci vnitrostátních parlamentů je dosud příliš nevyužívají;
21. doporučuje rozsáhlejší využívání sítě zástupců vnitrostátních parlamentů za účelem zvyšování povědomí o zásadách subsidiarity a proporcionality a ke zdokonalení fungování platformy IPEX;
22. zastává názor, že všechny orgány zapojené do rozhodovacího procesu v rámci EU musí náležitě přihlížet k odůvodněným stanoviskům, která vydaly vnitrostátní parlamenty v souladu s čl. 7 odst. 1 protokolu č. 2, a vyzývá v této souvislosti orgány EU, aby pro zajištění tohoto požadavku přijaly vhodná opatření;

23. připomíná, že podle zásady proporcionality zakotvené v článku 5 SEU „nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv“; zdůrazňuje, že Soudní dvůr prohlásil, že zásada proporcionality „vyžaduje, aby prostředky zavedené ustanovením práva Unie byly způsobilé k uskutečnění legitimních cílů sledovaných dotyčnou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné“;
24. vyzývá Komisi, aby pro každý legislativní návrh systematicky prováděla důkladná posouzení proporcionality, jež by mělo obsahovat vhodnou analýzu různých legislativních možností, jež jsou k dispozici, a důkladné vysvětlení environmentálních, společenských a hospodářských dopadů zvolené alternativy a její možné dopady na konkurenceschopnost a na MSP; vyjadřuje přesvědčení, že tato posílená posouzení proporcionality by měla Komisi pomoci odmítnout alternativy s nepřiměřeným dopadem, nebo alternativy, jež přinášejí nikoli nezbytnou zátěž pro jednotlivce, podniky, zejména MSP, občanskou společnost, zaměstnance a další subjekty, jichž se to týká, a měly by umožnit lepší posouzení návrhů z hlediska proporcionality; domnívá se, že by se mohlo zvážit rozšíření rozsahu odůvodněných stanovisek tak, aby se do nich začlenilo dodržování zásady proporcionality;
25. vyzývá Komisi, aby s pomocí vnitrostátních parlamentů posoudila možnost stanovit nezávazné pokyny usnadňující vnitrostátním parlamentům jejich úkol posoudit soulad legislativních návrhů se zásadami subsidiarity a proporcionality;
26. vítá prohlášení předsedů italské Poslanecké sněmovny, francouzského Národního shromáždění, německého Bundestagu a lucemburské Poslanecké sněmovny, v němž je zdůrazněno, že „k reakci na vnitřní i vnější výzvy, jimž čelíme, je potřeba více, a nikoli méně Evropy“;
27. opakuje, že by již mohlo být zavedeno několik iniciativ s cílem zlepšit spolupráci mezi evropskými orgány a vnitrostátními parlamenty a zvýšit její účinnost, a především:
- navrhuje, aby odůvodněná stanoviska vnitrostátních parlamentů zasílaná podle článku 6 protokolu č. 2 připojeného k SEU a SFEU byla neprodleně předávána spoluzákonodárcům;
 - navrhuje, že by Komise mohla připravit pokyny k odůvodněným stanoviskům, k otázkám subsidiarity se zapojením vnitrostátních parlamentů a aniž by tím byla ohrožena jejich rozhodovací pravomoc;
 - vybízí vnitrostátní parlamenty, aby sdílely své poznámky k posuzování, které vypracovala Komise;
28. domnívá se, že by se Komise, Rada a Parlament měly náležitě zabývat posouzeními souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, která vypracoval Výbor regionů, jestliže tento výbor vydává stanoviska k legislativním návrhům;
29. zdůrazňuje, že právní předpisy by měly být srozumitelné a jasné, umožňovat zainteresovaným subjektům snadné pochopení svých práv a povinností včetně požadavků na odpovídající podávání zpráv, monitorování a hodnocení, bránit nepřiměřeným nákladům a být prakticky proveditelné;

30. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Výroční zpráva o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2014 ukazuje, že Komise obdržela od vnitrostátních parlamentů 21 odůvodněných stanovisek týkajících se 15 návrhů, což v porovnání s počtem odůvodněných stanovisek předložených v předchozím roce představovalo pokles o 76 % (v roce 2013 bylo předloženo 88 odůvodněných stanovisek). Na tento podstatně nižší počet odůvodněných stanovisek by se nemělo nahlížet jako na výsledek ztráty zájmu vnitrostátních parlamentů o otázky subsidiarity, ale spíše jako na důsledek snížení celkového počtu návrhů, které Komise předložila na konci svého funkčního období. Na rozdíl od let 2012 a 2013, kdy bylo v každém roce v souvislosti vždy s jedním návrhem dosaženo prahové hodnoty pro udělení „žluté karty“, nebyl v roce 2014 žádný postup udělení „žluté“ či „oranžové karty“ zahájen.

Zpravodaj zastává názor, že zásady subsidiarity a proporcionality jsou nedílnou součástí tvorby politik, neboť umožňují určit, zda Evropská unie může dosáhnout daných politických cílů lépe než celostátní či regionální iniciativy.

V roce 2014 tři vnitrostátní parlamentní komory (dánský *Folketing*, nizozemská *Tweede Kamer* a House of Lords Spojeného království) vypracovaly zprávy s podrobnými návrhy týkajícími se možnosti posílení úlohy vnitrostátních parlamentů v rozhodovacím procesu. Zpravodaj se domnívá, že tyto návrhy by se měly brát vážně, jelikož představují vzorky toho, co zpravodaj považuje za větší ochotu vnitrostátních parlamentů aktivněji se podílet na rozhodovacím procesu EU. Tyto tři parlamentní komory ve svých zprávách navrhuje, aby se rozsah odůvodněných stanovisek rozšířil také o zásadu proporcionality a právní základ návrhu, a navrhuje rovněž prodloužení lhůty, kterou mají vnitrostátní parlamenty na předkládání odůvodněných stanovisek. Zpravodaj má za to, že by bylo třeba vybídnout ostatní vnitrostátní parlamenty, aby vyjádřily své názory na úlohu, kterou chtějí v rozhodovacím procesu EU hrát.

Na základě předchozích zpráv a usnesení zpravodaj opakuje, že by se mělo zvážit zavedení postupu „červené karty“, kterou by řada vnitrostátních parlamentů mohla pozastavit legislativní návrhy v případě, že nejsou v souladu se zásadou subsidiarity, a to až do řádného vypořádání svých připomínek, a rovněž zavedení mechanismu „zelené karty“, která by vnitrostátním parlamentům umožňovala navrhnout zavedení, pozměnění nebo zrušení určitého právního předpisu Unie. Oba tyto návrhy předložily vnitrostátní parlamenty.

Zpravodaj se domnívá, že zásada proporcionality by si v legislativním rozhodovacím procesu zaslouhovala významnější úlohu. Za tímto účelem by Komise měla provádět důkladná hodnocení proporcionality různých alternativ, které má k dispozici, aby se tak zajistilo, že pro dosažení regulačních cílů se podniknou pouze nezbytně nutné kroky, a také by měla spoluzákonodárcům poskytnout dostatečně podrobný popis všech různých zvažovaných alternativ, a to za účelem lepší kontroly svých návrhů z důvodů proporcionality. Měla by se rovněž zvážit možnost rozšíření rozsahu odůvodněných stanovisek, aby se do nich začlenila také zásada proporcionality.

Na závěr zpravodaj podotýká, že kontrola souladu se zásadou subsidiarity by se neměla provádět pouze na počátku legislativního procesu, ale také v jeho průběhu, kdy se schyluje

k přijetí nějaké zásadní změny, aby se tak objasnily důsledky takového přijetí, a samozřejmě i v závěru legislativního procesu vzhledem k tomu, že se návrh může ještě před přijetím podstatně změnit.

21.4.2016

STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro zahraniční věci

k výroční zprávě o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2014
(2015/2283(INI))

Navrhovatel: Kazimierz Michał Ujazdowski

NÁVRHY

Výbor pro ústavní záležitosti vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá soubor opatření ke zlepšení právní úpravy přijatý dne 19. května 2015 s cílem zaručit, aby právní předpisy EU lépe sloužily zájmům občanů; vítá rovněž, že do souboru opatření ke zlepšení právní úpravy bylo zařazeno důkladnější vysvětlení toho, jak legislativní návrh splňuje právní povinnosti v oblasti subsidiarity a proporcionality; domnívá se však, že k provádění důsledné preventivní kontroly subsidiarity a proporcionality právních předpisů EU a pro zjišťování toho, zda nedošlo k porušení zásady subsidiarity nebo proporcionality, jsou zapotřebí věcná a zjednodušená kritéria;
2. podporuje silnější a účinnější EU; zdůrazňuje však, že tento soubor opatření ke zlepšení právní úpravy musí být využíván k vytváření spolehlivých evropských právních předpisů v záležitostech, kde lze skutečného pokroku a přidané hodnoty nejlépe dosáhnout na evropské úrovni, a nesmí vyústit v nečinnost na evropské úrovni;
3. připomíná, že ke každému návrhu Komise je připojena důvodová zpráva, v níž je vyjasněno mj. to, zda je podnět v souladu se zásadou subsidiarity a se zásadou proporcionality;
4. rozhodně zdůrazňuje, že posouzení dopadů jsou klíčovými nástroji pro zajištění toho, aby byly dodržovány zásady subsidiarity a proporcionality a aby byla podporována odpovědnost; vybízí Komisi, aby se při provádění svých posouzení dopadů v rámci pokynů pro zlepšování právní úpravy více zaměřovala na subsidiaritu a proporcionalitu;
5. zdůrazňuje, že přijímání právních aktů vyžaduje souhlas velké většiny v Radě – složené z ministrů všech členských států, kteří jsou politicky odpovědní svým vnitrostátním parlamentům –, a že se jedná o další způsob, kterým je zásada subsidiarity plně

dodržována;

6. zaznamenává snížení počtu odůvodněných stanovisek obdržených od vnitrostátních parlamentů v roce 2014; bere na vědomí stanovisko Komise, že tento trend rozhodně neukazuje na nižší zájem z jejich strany, ale může být důsledkem sníženého počtu legislativních návrhů předložených Komisí (vzhledem k tomu, že proporcionálně se počet odůvodněných stanovisek ve vztahu k počtu návrhů Komise nezměnil), ale může také odrážet skutečnost, že nedodržování subsidiarity jen zřídka představuje problém; vyzývá však vnitrostátní parlamenty, aby se aktivněji zapojovaly do evropské diskuse a aby posílily vzájemnou spolupráci; vyzývá Komisi, aby zlepšila kvalitu svých vysvětlujících prohlášení, pokud jde o subsidiaritu, a více se angažovala v souvislosti s odůvodněnými stanovisky;
7. kromě toho konstatuje, že v roce 2014 vydalo odůvodněné stanovisko pouze 15 parlamentních komor, což představuje asi 50% snížení účasti všech 41 komor ve srovnání s rokem 2013;
8. vítá skutečnost, že v roce 2014 hrály všechny orgány EU aktivní úlohu při zajišťování kontroly zásady subsidiarity a proporcionality podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii; vítá skutečnost, že byl posílen politický dialog mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty, a to i prostřednictvím různých návštěv členů Komise ve vnitrostátních parlamentech;
9. konstatuje však, že většinu stanovisek vnitrostátních parlamentů předložilo pouze několik vnitrostátních parlamentních komor; vybízí ostatní komory, aby se více zapojovaly do evropské diskuse;
10. domnívá se však, že je důležité podporovat vnitrostátní i regionální parlamenty prostřednictvím nástrojů umožňujících výměnu informací, jako je vytvoření platformy IT dostupné také občanům EU; zdůrazňuje, že zejména proto, že se počet odůvodněných stanovisek obdržených od vnitrostátních parlamentů v roce 2014 v poměru k počtu návrhů Komise nezměnil, by měl být vytvořen mechanismus pro zlepšení účasti vnitrostátních parlamentů v legislativním procesu EU, přičemž však musí plně respektovány pravomoci jednotlivých orgánů a zásada subsidiarity;
11. vybízí proto k využívání meziparlamentní spolupráce za účelem posílení úlohy vnitrostátních parlamentů v legislativním procesu EU; zdůrazňuje význam lepšího využívání meziparlamentních nástrojů, jež mají vnitrostátní parlamenty k dispozici, jako jsou Konference výborů pro záležitosti Unie, meziparlamentní setkání pořádaná Evropským parlamentem a meziparlamentní konference pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
12. domnívá se tedy, že je důležité posílit povědomí vnitrostátních parlamentů o zvláštní úloze, kterou ty nástroje sehrávají při evropském rozhodování, a více podporovat využívání platformy IPEX, která usnadňuje výměnu informací; připomíná, že veřejné konzultace, které pravidelně pořádá Komise, by mohly být zdrojem informací, ale poslanci vnitrostátních parlamentů je dosud příliš nevyužívají;
13. vyzývá vnitrostátní parlamenty a Evropský parlament, aby vzájemně účinněji komunikovaly, což by mělo zahrnovat i rozvíjení neformálních kontaktů mezi poslanci Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů, pokud jde o konkrétní politické

oblasti;

14. bere na vědomí požadavek několika vnitrostátních parlamentů, aby byla prodloužena osmitýdenní lhůta, kterou mají k vydání odůvodněného stanoviska podle článku 6 protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality; domnívá se, že osmitýdenní lhůtu, kterou mají vnitrostátní a regionální parlamenty k dispozici, je třeba interpretovat flexibilně, aby se podpořilo aktivnější zapojení vnitrostátních parlamentů do evropské diskuse; domnívá se, že od přijetí Lisabonské smlouvy se zapojení vnitrostátních parlamentů do záležitostí EU výrazně rozvinulo, mimo jiné i prostřednictvím pravidelných kontaktů s ostatními vnitrostátními parlamenty; důrazně vnitrostátní parlamenty vybízí, aby v plné míře využívaly úlohu, kterou jim stávající Smlouvy poskytují;
15. připomíná, že kromě toho mohou vnitrostátní parlamenty Komisi formou stanoviska kdykoli sdělit své výhrady ohledně subsidiarity v rámci postupu konzultace nebo politického dialogu;
16. domnívá se, že by Komise měla přiměřeně reagovat na žádost řady vnitrostátních parlamentních komor o důslednější postup pro kontrolu subsidiarity; doporučuje rozsáhlejší využívání sítě zástupců vnitrostátních parlamentů za účelem zvyšování povědomí o zásadách subsidiarity a proporcionality a zdokonalení fungování platformy IPEX; podporuje žádost několika vnitrostátních parlamentních komor o významnější úlohu, jež by vyplývala z jejich návrhu, že by Komise měla odpovědět vnitrostátním parlamentům, které jí udělí „žlutou kartu“; současně se domnívá, že by bylo užitečné znát názor Komise na myšlenku „zelené karty“.

**VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

Datum přijetí	20.4.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 22 -: 1 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Max Andersson, Gerolf Annemans, David McAllister, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Axel Voss

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	23.3.2017
Výsledek konečného hlasování	+: 20 -: 0 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Pavel Svoboda, Tadeusz Zwiefka
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Isabella Adinolfi, Daniel Buda, Angelika Niebler, Virginie Rozière, Rainer Wieland
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Eugen Freund, Maria Noichl

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

20	+
PPE	Daniel Buda, Angelika Niebler, Emil Radev, Pavel Svoboda, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka
S&D	Eugen Freund, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Maria Noichl, Virginie Rozière
ECR	Sajjad Karim
ALDE	Jean-Marie Cavada, António Marinho e Pinto
GUE/NGL	Jiří Maštálka
Verts/ALE	Max Andersson, Julia Reda
EFDD	Isabella Adinolfi, Joëlle Bergeron

0	-
-	-

2	0
GUE/NGL	Kostas Chrysogonos
ENF	Marie-Christine Boutonnet

Význam zkratk:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se